

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. III. Solvuntur obiectiones.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](#)

5. Probatur secundò conclusio. Illa est voluntas vera beneplaciti, qua preparat media sufficiencia ad consequendum finem: elecio quippe mediorum supponit intentionem finis: sed voluntas omnes homines falsos faciendi comparat illis omnibus media sufficiencia ad salutem: ergo est vera voluntas beneplaciti: jam autem non est voluntas consequens aboluta & efficax: alias de facto omnes homines salvi fierent: ergo est voluntas inefficax & antecedens: adeoque voluntas antecedens est vera voluntas beneplaciti. minor constat ex verbis Apostoli: nam passio Christi est medium oblatum omnibus hominibus in ordine ad consequendam salutem: dedit enim semetipsum pro omnibus. Et Colos. 1. in ipso complacuit reconciliare omnia. Rom. 8. pro omnibus tradidit illum. 1. Cor. 15. pro omnibus mortuus est Christus. 1. Jo. 2. propitatio pro peccatis nostris, non pro nostris antem tantum, sed etiam pro totius mundi.
6. Confut. primò. Curam gerere de omnibus supponit seriam voluntatem salvandi omnes: atque DEUS gerit providentiam & curam de omnibus hominibus: ergo haberet seriam voluntatem salvandi omnes homines; sed haec est voluntas antecedens: ergo. Minor est certa ex sap. 6. *Pusillum & magnum ipse fecit, & aequaliter cura est illi de omnibus.* Unde D. Gregorius 1. 25. moral. c. 29. Sic DEVS intendit singulis, ac si vacet a cunctis; & sic omnibus simul intendit, ac si vacet a singulis.

7. Confirm. secundò exemplo Iudicis, qui licet voluntate consequenti, & perpenitus omnibus circumstantiis reo velit vitam tollere: non ex hoc impeditur, quin serio cupiat quamvis inefficaci & conditionata voluntate ipsius vitam servare, praesertim, si is alias sit amicus. Ita quamvis DEUS voluntate consequente & consideratis omnibus circumstantiis, offensione nimis sua Iustitia, misericordia in electos, gravitate peccati, &c. velit damnare reprobos, non exinde impeditur, quin voluntate antecedente velit omnes homines salvare, quippe quibus offerit & comparat beneficia, cum quibus possent salvari, si volleant.

§. III.

Solvuntur objectiones.

8. Objic. primò. Hac voluntas antecedens infert imperfectionem in DEUM, primò, quia est oriosa & inefficax ad consequendum effectum. Secundò, quia infert contrarias voluntates in DEUM, vult enim omnes salvare per voluntatem antecedentem, & non vult omnes homines salvare per voluntatem consequentem. Resp. neg. antecedens, & ad primam probationem dico, non esse voluntatem otiosam; quia licet non fortia tur effectum ultimum, fortior tamen effectus inchoatos & intermedios, inter quos sunt (ut inquit S. D. in 1. d. 46. q. 1. a. 1.) ipse ordo natura in finem salutis, & promoventia in finem, omnibus communiter proposita, tam naturalia, quam gratuita, &c. neque ista inefficacia est ex defectu agentis & voluntatis; sed ex defectu objecti, quod absolute secundum se, & absque adjunctione circumstantiarum potest esse tantum-

modo objectum voluntatis inefficacis, non autem efficacis.

Instabis. Qui habet voluntatem inefficacem, ex parte objecti, haberet efficacem, si absque suo incommodo posset objectum mandare executioni: si enim mercator posset salvare sine periculo suas merces, haberet etiam efficacem voluntatem illas salvandi: ---- Ergo cum DEUS absque ullo suo incommodo possit salvare omnem hominem, non haberet veram voluntatem nequidem inefficacem ipsos salvandi.

Resp. dist. antec. haberet voluntatem efficacem, nisi executio objecti ratione adjunctae circumstantie appararet minus bona, conc. si appararet minus bona, nego. Et ideo mercator efficaciter appetet retinere merces, quia illa cessante periculo haberent eandem bonitatem, quam haberant periculum: at salus omnium hominum, qua absolute secundum se representatur bona, in circumstantiis manifestandi Divinam Iustitiam, aliasque DEI perfectiones, DEO appetit minus bona.

Objicies secundò nonnullas Authoritates, quibus videtur indicari, Christum non pro omnibus esse mortuum. Ita Ioa. 17. non pro mundo regi. Matth. 16. qui pro multis effundetur. Concilium Valentinius Christus non est mortuus pro iis, qui in impietate mortui sunt. D. Th. 3. p. q. 21. 24 ad 2. Christus non oravit pro omnibus Crucifixi, nec etiam pro omnibus, qui erant crediti cum, sed solum pro eis, qui erant praedestinati, ut per ipsam vitam consequerentur aeternam.

Resp. in primo & ultimo loco sensum esse de efficaci & consequenti voluntate orandi, non de antecedente; quia languis Christi pro omnibus quidem sufficienter, non tamen efficaciter sicut oblatus & effusus, quo modo exponit & loquitur Tridentinum Sels. 6. c. 2. & 3. Ad secundum locum Matt. Resp. ly pro multis ibidem accipi possumus, ut sibi contingit in S. Scriptura, ad 3. locum ex Concil. Resp. mentem ipsius efficit quod Christus non obtulerit suam passionem, ubi, qui in impietate sunt mortui, ex inferno liberentur, quod senserunt aliqui heretici.

Colliges ex dictis primò, divisionem voluntatis in antecedentem & consequentem esse adaequatam; quia accipitur à membris contradictionis oppositis: aut enim est voluntas & amor boni sine circumstantiis particularibus, aut cum illis conderati. Si primum, est voluntas antecedens; si secundum, est consequens. Unde rei scindenda est illa RR. voluntas concurrens, utpote destruerit efficaciam intrinsecam Divinorum decretorum (de qua in sequent.) & medium ponens inter contradictionia. Carterum ipsa voluntas consequens, si est circa mala, dicitur voluntas perniciis, circa bona vero voluntas approbationis.

Colliges secundò, voluntatem antecedentem;

sepe conjungi cum consequente, sicut gratia efficit sepe comitatur sufficientem:

nam in salute omnium hominum, quae est volita voluntate antecedente, etiam includitur salus praedestinatorum,

quam DEUS etiam vult voluntate consequente.

DISPU-